

OPINIE SEPARATĂ,

expusă în temeiul articolului 27 alin. (5) din Legea cu privire la Curtea Constituțională nr. 317 din 13 decembrie 1994 și articolului 67 din Codul jurisdicției constituționale nr. 502 din 16 iunie 1995

1. Nu pot împărtăși opinia majorității colegilor care, prin Decizia nr. 110 din 12 septembrie, (i) *nu au confirmat Decizia nr. 109 din 8 septembrie 2023*; și (ii) *au dispus suspendarea acțiunii prevederilor contestate în sesizarea nr. 205a/2023*, din următoarele considerente.

2. Instituția suspendării acțiunii prevederilor contestate intervine *in extremis*, pe baza articolelor 25¹ din Legea cu privire la Curtea Constituțională și 7¹ din Codul jurisdicției constituționale și, de regulă, în privința unor norme care fie sunt în vigoare (*per a contrario*, a se vedea DCC nr. 21 din 16 februarie 2021), fie vor intra în vigoare într-un timp proxim, precedat de examinarea fondului cauzei în care a fost formulată cererea respectivă. Atunci când s-a solicitat suspendarea acțiunii unor prevederi a căror intrare în vigoare urma să aibă loc la o dată concretă ulterioară, ce presupunea curgerea unui interval de timp, estimat ca fiind unul suficient pentru examinarea în fond a sesizării, Curtea nu a dispus suspendarea lor, respingând solicitările formulate în acest sens (a se vedea, de exemplu, DCC nr. 152 din 22 decembrie 2020). Într-o cauză recentă, Curtea a avut în vedere și intervalul de timp cuprins între data formulării cererii de suspendare și momentul în care ar putea surveni consecințele negative invocate de autorul sesizării. Astfel, prin Decizia nr. 95 din 8 august 2023, Curtea a respins cererea de suspendare a acțiunii prevederilor contestate în sesizarea nr. 197a/2023 tocmai pentru faptul că dispozițiile contestate nu aduc prejudicii și nu generează consecințe negative iminente și ireparabile, de vreme ce procedurile de desemnare și de înregistrare a candidaților vor începe abia după constituirea consiliilor electorale de circumscripție, după cum prevede Codul electoral. Această perioadă a fost estimată de Curte ca fiind suficientă pentru soluționarea sesizării (a se vedea, în acest sens, § 17 din DCC nr. 95 din 8 august 2023). Așadar, în cazul respectiv, Curtea a considerat că nu existau motive suficiente pentru a dispune suspendarea acțiunii dispozițiilor contestate.

3. Prin Decizia nr. 109 din 8 septembrie 2023, Președintele *ad-interim* a respins cererea de suspendare a acțiunii prevederilor contestate în sesizarea nr. 205a/2023, reținând că argumentele autorului sesizării formulate în susținerea cererii respective nu demonstrează caracterul iminent și irevocabil al pretinselor consecințe negative, de vreme ce încetarea de drept a raporturilor de serviciu cu persoanele vizate va avea loc la data expirării termenului de 45 de zile de la data intrării în vigoare a legii (calculat de la 1 septembrie 2023). Această perioadă a fost estimată de Președintele *ad-interim* ca fiind una suficientă pentru soluționarea sesizării.

4. În opinia mea, neconfirmarea unei decizii de asemenea natură cum este Decizia nr. 109/2023 presupune, *inter alia*, și neconfirmarea argumentelor care au condus la emiterea soluției respective. În prezenta cauză, argumentele din decizia neconfirmată nu numai că nu au fost combătute, dar nici nu au fost analizate de colegi. Acest fapt induce ideea că argumentele expuse în Decizia nr. 109/2023 sunt veridice și valabile, fiind neconfirmată doar soluția din Dispozitivul acesteia. În opinia mea, atât argumentele, cât și soluția din DCC nr. 109/2023 sunt în concordanță cu prevederile legale, pe baza cărora aceasta a fost emisă, precum și cu jurisprudența Curții Constituționale, inclusiv cu considerentul enunțat în Decizia nr. 110/2023 (a se vedea § 11), potrivit căruia caracterul iminent și ireparabil al consecințelor riscului invocat reprezintă unul din elementele centrale care trebuie să fie demonstrat în procedurile de suspendare a acțiunii prevederilor contestate.

Judecător al Curții Constituționale

Liuba ȘOVA